

Statsministeren (Stauning): Som det fremgaar af Titelen paa det Lovforslag, der er oversendt fra Folketinget, er Forslaget et Forsøg paa at afværge den Arbejdsstandsning, som er varslet til Indtræden i Aften ved Andels- og Privatslagterierne som Følge af, at det Forslag til Lønoverenskomst, som er fremgaaet først af Forhandlinger mellem Parterne og derefter af Forhandlinger hos Forligsmanden og sluttelig fremsat som et Forslag fra Forligsmanden, er blevet forkastet af Arbejdsgiverforeningerne inden for Andels- og Privatslagterierne, medens det er blevet vedtaget af Dansk Slagteriarbejderforbund og Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund.

Da man maa befrygte, at Udbruddet af en Konflikt vil betyde en samfundsskadelig Arbejdsstandsning, der rammer Landbruget og ogsaa rammer Statens Interesse i Opretholdelsen af Handelsaftaler, ligesom den maa siges at skade økonomiske Interesser baade for det private Erhverv og for Staten, er det, som sagt, Lovforslagets Hensigt at afværge denne Konflikts Udbrud, hvis det endnu maatte være muligt, derved at man giver det af Forligsmanden under 1. April fremsatte Mæglingforslag Lovgyldighed og lader det indgaa i Overenskomsten mellem de Parter, der her er Tale om.

Dette Mæglingforslag følger de Linier, som er fulgt ved Forligsmandens Forslag over for de ca. 100 000 Arbejdere, hvis Overenskomster bragtes i Orden ved Afstemningerne i Marts. Begge Parter, Arbejdsgiverforeningen og de forskellige Fags Arbejderorganisationer, vedtog jo disse Mæglingforslag i Marts, og Linierne herfra er fulgt med Hensyn til de Tillæg, der i Overensstemmelse med den skete Prisstigning er indført i Mæglingforslaget for Slagteriarbejderne.

Jeg tillader mig at anbefale det af Folketinget nu vedtagne Forslag, hvorefter jeg haaber, at Konflikten maa kunne afværges.

Ch. Petersen: Efter at det var lykkedes Statens Forligsmand at stille et Mæglingforslag omfattende et meget stort Antal Overenskomster, som udløb i Marts og April, et Forslag, der blev vedtaget af begge Parter med stor Majoritet, havde vi vel haft Grund til at regne med, at Lovgivningsmagten i Aar kunde blive fritaget for at træffe Beslutninger i Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Vi var nok vidende om, at der ud over de Fag og Overenskomster, som omfattedes af det generelle Forligsmandsforslag, var enkelte opsagte Overenskomster tilbage og blandt

disse Overenskomster mellem Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger og de modstaaende Arbejderorganisationer; men jeg tror, de fleste havde ventet, at det Forligsmandsforslag, der var vedtaget af Arbejdsgiverforeningen og de mange Organisationer under De samvirkende Fagforbund, vilde danne Grundlaget for de Overenskomster, der endnu var tilbage.

Da Parterne ikke selv har kunnet komme til Rette ved Forhandlingerne, har det været nødvendigt, at Statens Forligsmand tog sig af Sagen og stillede sit Mæglingforslag. Dette Forligsmandsforslag holder sig paa alle Punkter ret nøje til den Ordning, der blev vedtaget i de mange andre Fag. De Lønforbedringer, som Forslaget forudsætter, er ikke større — eller rettere er lige saa beskedne —, som Tilfeldet har været for de øvrige Fags Vedkommende; der gives knap og nap Dækning for den konstaterede Prisstigning paa de vigtigste Livsformødenheder. Det drejer sig her ikke om særlig vellønnede Arbejdere. Ugelønninger paa 59 Kr. forhøjes til 63 Kr.; Ugelønninger paa 61 Kr. forhøjes til 65 Kr. 50 Øre, og der er foreslaaet tilsvarende Forhøjelser af Timelønssatserne.

Disse Enkeltheder skal jeg nu ikke komme ind paa, men blot fastslaa, at der ikke er Tale om større Forhøjelser, end de øvrige Arbejdere er kommet til Rette om med deres Arbejdsgivere, og heller ikke større end absolut paakrævet, dersom de paagældende Arbejdere skal kunne opnaa eller bevare blot nogenlunde taalelige Livsvilkaar. Derfor maatte man kunne paaregne, at Forligsforslaget vilde blive vedtaget af begge Parter. Nu viser det sig imidlertid, at Arbejderne vel har taget alle Forhold i Betragtning og har vedtaget Forslaget med et betydeligt Flertal af Stemmer, medens Slagteriernes Ledelse har forkastet det. Mon nu ogsaa disse Arbejdsgivere har taget alle Forhold i Betragtning? Man skulde ikke tro det. Ingen er bedre end de vidende om, i hvor høj Grad Landbrugs-erhvervet er interesseret i, at netop vore Eksportvirksomheder holdes i Gang uforstyrret, saaledes at de for Landbruget saa vigtige Handelsoverenskomster med Leveringsfrister o. s. v. kan overholdes. Det er vigtigt ikke blot for Landbruget, men for hele vort Samfund er det paakrævet, at netop de Virksomheder, som her er Tale om, ikke standses. Det drejer sig om meget mere end Spørgsmaalet om nogle Øres Forhøjelser paa Timelønnen, det drejer sig om hele vort Erhvervslivs Trivsel, og derfor er jeg tilfreds med, at Regeringen straks